

Det gør tilsyneladende ikke det fjerneste indtryk på regeringspartierne og SF med hensyn til det sociale aspekt, der ligger i, at netop en gennemførelse af en sådan ordning her måske vil kunne redde mange fra afskedigelse, måske netop vil sikre, at de kan vende tilbage til deres arbejdspladser, at de kan fastholde deres arbejde frem for måske at gå over på en permanent forsørgelse i form af en førtidspension. Men det argument synes ikke at tælle med i denne her debat for regeringspartierne og SF.

I Dansk Folkeparti synes vi, det er et ganske fornuftigt forslag, som vi kan støtte.

Sonja Albrink (CD):

Dette forslag er jo en udbygning af den lov om skattefrihed for arbejdsgiverbetalt alkoholafvænnings, som blev vedtaget i sidste folketingsssamling, og som var en direkte konsekvens af et beslutningsforslag fra CD. Vi støtter derfor også varmt og helhjertet dette forslag fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, som vi behandler her sent på aftenen, og hvis vi var blevet spurgt, ville vi såmænd også gerne have være medforslagsstillere på forslaget.

Naturligvis skal arbejdsgivere have lov til at betale for sygdomsbehandling for medarbejdere, uden at medarbejderen skal straffes af skattevæsenet, for vi mener, at arbejdsgiveren egentlig gør samfundet en tjeneste med sit tilbud.

Forslaget går ud på at styrke virksomhedernes sociale ansvar, ved at virksomhederne giver de ansatte en hjælpende hånd, som giver større mulighed for et godt behandlingsresultat til glæde for såvel arbejdsgiveren som medarbejderen og dennes familie. Imidlertid betyder den nuværende skattelovgivning, at en medarbejder, der tager imod en arbejdsgivers tilbud, i mange tilfælde meget nemt kan komme til at betale over halvdelen af det, behandlingen har kostet, i skat, og det kan i mange tilfælde betyde, at en medarbejder desværre må sige nej tak til et tilbud på trods af, at der er ventelister eller mangel på tilbud fra det offentlige system, og at det i yderste konsekvens får ringere livskvalitet til følge.

I CD mener vi ikke, at disse forslag om skattefrihed for en sådan ydelse skal ses som en underminering af det offentlige behandlingssystem, men derimod som et kærkomment supplement, som endda kun har fordele for såvel medarbejder, familie, virksomheden og så sandelig også for samfundet. I CD støtter vi derfor

varmt dette forslag fra Venstre og De Konservative.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Da den radikale ordfører på området, hr. Anders Samuelsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Forslagsstillerne foreslår, at der gives skattefrihed til medarbejdere, hvis arbejdsgiver tilbyder at betale for deres hjerte-, kræft- og rygsoperationer. Samtidig foreslås det, at der skal være fuld fradragsret for arbejdsgiveren.

I Det Radikale Venstre er vi meget betænkelige ved at åbne denne mulighed for skattefri-tagelse ved arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter. Jeg skal ikke gentage alle argumenterne, men blot nævne, at det især skyldes, at vi ønsker at værne om princippet om, at der skal være lige adgang til sundhedsydelse. Det har altid været et af velfærdssamfundets adelsmærker. Vi ved godt, at der også er mange gode argumenter, der trækker den anden vej, men en gang imellem er man nødt til at holde fast i nogle principper, hvis ikke hele fundamentet skal smuldre.

Samtidig er det Det Radikale Venstres grundsynspunkt, at der bør være skat på alle goder og dermed også skat på de goder, der her leveres af arbejdsgiveren. Det var også derfor med nogen betænkelighed, vi stemte for at fritage medarbejdere for beskatning i forbindelse med arbejdsgiverbetalt alkoholafvænnings, men vi gjorde det imidlertid, fordi vi mener, at arbejdsgiverbetalt alkoholafvænnings med nogen ret kan ses som et udtryk for socialt ansvar i forbindelse med arbejdsfastholdelse. Her er der tale om hjælp til en person med både sundhedsmæssige og sociale problemer, og samtidig findes der nu en effektiv behandling mod alkoholmisbrug, som det offentlige sundhedsvæsen ikke tilbyder, og som den enkelte på den måde kan få glæde af, uden at det betyder, at man dræner sundhedsvæsenet for sundhedspersonale.

Man kan imidlertid diskutere, om argumentet om arbejdsgiverens sociale ansvar også er holdbart, når det gælder hjerte-, kræft- og rygsoperationer. Vi anerkender som nævnt, at der – som det også er fremgået af debatten – kan føres mange argumenter på banen, som kan problematisere beskatningen, men i stedet for at åbne denne vej bør vi sikre et velfungerende sygehus uden ventelister.